

چیرۆکه‌ له

حه‌فته‌نامه‌یه‌کی ئه‌لیکترۆنیی تایبته‌ت به‌ چیرۆکی کارگه‌یییه‌؛ نه‌ها.

ژماره ٣٩- ١١ ی خه‌زه‌لوه‌ر ٢٧١٨
+ پاشکۆی سییه‌می چیرۆکه‌ له

■ چیرۆک نووسانی ئه‌م ژماره‌یه‌:

جیگر به‌ختیار
عه‌داله‌ت که‌ریمی
فه‌ره‌اد ساله‌هی فه‌ر
ناسر فه‌تھی
شه‌رمین سالهی

■ پاشکۆی سییه‌می چیرۆکه‌ له / چیرۆک بۆ مندا لان
لا په‌ره ١٨ ...

■ به‌تامی چیرۆک:
لا په‌ره ٢٧ ...

■ وێنه‌ی ڤووبه‌رگ:
Giannis Vsk

■ ئاماده‌کاران: ئه‌میر سیراجه‌دین، ناسر فه‌تھی

چیرۆکه

هفته نامه یه کی ئه لیکترۆنی تایبته به چیرۆکی کارگه ییه؛ نهها.

- چیرۆکی کارگه یی
 - پاشکۆی سییه می چیرۆکه له
 - به تامی چیرۆک
 - ئهم ژماره یه ی چیرۆکه له پیشکەشه به:
- ماموستا "شهریف حوسین په ناھی" که ههوت ساله بی سهرووشوین و بزره.

• ئاماده کاران:
ئهمیر سیراجه دین
ناسر فهتحي

11 ی خهزه لوه 2018

ئاماده کردن و بلاکردنه وهی؛ لاپه ره ی هونه ری و ئه ده بی پاوێژیسیم

ئەو شاعیرەى له ئیوارەیه کی سپی پۆشدا ون بوو

ئێستا من نازانم چەند شەممەیه و چەندی مانگە! تەنانت نازانم کاتژمێر چەندیشە تەنیا ئەوەندە دەزانم ناو دەمم دەلیی ژەهری ماره و سەرئیشەیه کی قورس وەخەبەری هیانوم، بەو کزە با ساردەى خۆى له رومەتى شووشەى پەنجەرەى ژوورەكەم هەڵدەسوێ و هاشو و هووشى تا بن گوێچكەكانم دیت هەست دەكەم پاییز بیت یان لانیکەم سەرووبەندى پاییز! زەینم ئەوەندەش کوێر نەبوو جیاوازی دەنگى سەرەتای پاییز و ئەوێلى بەهار لێکنەكەمەوه یەکیان شەمالەشیتەیه و سەرى دوايین بەفرەكان دەخوا یەكیشیان بایەكى بێرەحمە تەمەنى گشت گەلاكان رادەمالی بى هیچ جیاوازییەك، چ گەلاى ناو حەوشى میر و بەگ بیت چ گەلاى حەسارى ماله هەژاریك ئەركى ئەو دارپین و رامالینە ئەگەر ئەو شووشەیه نەبایە ئێستا منیشى وەك گەلاى دارەكان تێكەوه دەپێچا..

ئێستا من نە دیوى خۆم و نە میزى كاری تایبەتم هەیه كە رۆژ ژمێرىكى لەسەر بیت و نە كتیبكخانەیه كى بە دلى خۆم لە پشت كورسى دانىشتنەكەم كە لە 'بەك گراندی' هەموو عەكسەكانم دا پۆزى پێوه لێدەم و لە كاتیكدا قەڵەمەكەى ناو دەستم بە ژێر لیۆمەوه نووساندوو چا و لە شوینیكى

نادیار بكەم و وینەگرەكەم بلى "مامۆستا ئەم زاویەت مەحشەرە!"

من ئێستا ون بووم دەزانى؟ ون بوونیكى تال ون بوونیكى بە ئەنقەست كە ئیتر لە توانای خوشمدانیە خۆم بدۆزمەوه ئەوەندە ون بووم كە نازانم لە كویم، كیم، چكارەم، تەنیا ناویكى زیندووم و كۆمەلیك وینەى تۆز لێكەوتوى بەر لە ون بوونم، نامیلکەیه كى شیعریش پڕ لە وشەى جوان جیا لەو وشە ئاساییانەى پۆژانە بە دەمى خەلك دا دین! ئەى چۆن من شاعیر بووم ...

كە دەگەمە رستەى شاعیر بووم، ئەو تالیه ژارى ماریەى ناو دەمم دەخزیتە ناو گەرۆم و بە هەناسەیه كى قوولتر دەتالیتە دوايین شوینی سیه كانم دواتریش وەك فرمیسكى نیوه هاتوو و نەهاتوو لە قولینچكى چاوه كانم دا قەتیس دەمینى، ئەى هاوار ئاخر چۆن دەكریت لەم عەسرى پیشكەوتن و ئەو هەموو راگەیانندنەدا مرۆڤێك ون بییت بەم شیۆهیه ك كە هیچ كەس سەر و سۆراغى نەزانیت یان باشتەر وایە بلىم هیچ كەس سەر و سۆراغیشى نەگرت ...

من بەم ون بوونەى خۆم راها تووم و لەم چەند سالەى لە ون بوونم تیدەپەرپیت ژيانىكى ترم دەستپێكردووه، چاك یان خەراپ خووم بەم وەزەعە گرتوووه و حەز ناكەم وەبیر خۆم بێنمەوه كە چى بوو ئاواى لیها ت دەزانى چۆنە ژيان وەك درامایەكە پڕ لە هات و نەهاتى سەیر دەلیى كەسیكى

سه د که سیدایه که وهک گولی دور له
ئاوایی بهینابهین له دهوری یهکتر کۆ
دهنهوه یان سالی جاریک کۆرپکیان به
بههانهیه که وه پیدهگرن و کۆمه لیک له
دهور و بهریهکانیان دین (ههلبهت زیاتر
بۆ بهشی پهراویزی کۆره که واته موسیقا و
فیت و هور و چاو له وه پراندن) ئه وهی که
سهیره له ناو کۆری ئاوا گشتیشدا ته نیا
چه پله و ههرا بۆ شوعاره به ناو شیعره کان
لیده دریت و مه خابن کاتی خویندنه وهی
شیعری شاعیری که به واقع شیعر بیت
کهس گوی رایه لی بیت و جار و بار له دهم
خویه وه نه لی ئه وهش ئیمه ی بی شیتته!

شاعیری قور به سهر ته مه نیک به غه ریسی
و بی وازی له ناو خوی و کۆمه لگا و
خیزاندا دهژی و که سه ریشی نایه وه
هه رکهس له ولارا هات له که وه له که ی
ده بیته ساحیب ، ئه وهی که دوراودوور
جاریک ناوی بیستبی خوی ده کاته
هاورپی هه میشه یی و به دهیان مه رسیه و
شین گیرپی بۆ ده نووسری و هه زار و یهک
ناو و نازناوی نه ته وه یی و
نیشتمان په روه رانه ی ره پال نیوه که ی
ده خه ن و..

ئه وهی که نازانم چه ند شه ممه ی هه فته یه
بریک ئازارم ده دا ! ئیستا هه زم ده کرد
به فر باریا له ناو سپیایه کی بی کۆتاییدا
نووقم ببام..

ئه و رۆژه به فر باریبوو هه ر له به یانیه وه بی
پسانه وه من ئیواره لاویکی پروته له ی

شیت سیناریوی بۆ نووسیوی لانی کهم بۆ
شاعیری که وایه ! جیاواز له چینه کانی
تری کۆمه لگا هه لبهت شاعیر ده لیم
ئه وانه ی که خویان به شیعر هه لواسیوه نا
! ئاخ له م چه ند ساله ی پیش ون بوونم
که یشتمه راده یه ک خه ریک ده بوو بیزم له
شیعر هه لده ستا و به دهیان جاریش خۆم و
شیعره کانم ده دایه به رشه ق ، ته نانه ت ئه و
رابر دوویه ی که بۆ شیعر نووسینیشم
ته رخا ن کردبو! کهسانی ئاسایی نابنه
شاعیر ئه گه ر شیعریش بنووسن!
شاعیره کان له هه مان کاتدا که شاعیرن
مه جبوورن هه ر پیشه یه کی تریشیان بییت
بۆ بژیوی ژیا ن له هه مان کاتدا که به ژانی
شیعره وه ن ده بی هه م کریکار بن هه م
کریچی بن هه م بازاری بن هه م له دام و
ده ستگا کاند خه ریکی ئه رک و
ئیشه کانیان که سیکیش لیان بپرسیت چ
کاره ن هه موو شتی که ئه گه ری ئه وه یه هه یه
له ولامه کانیان دایت جگه له شاعیر
بوون، ئه گه ر جاریکیش به هه له له ده میان
ده رییت رهنگی سووری شه رم ده که ویتته
سه ر رۆخساریان و ته رف له دلی خۆیدا
ده لی هه ی وه لا که سپی چاکی ره چاو
کردوو، ئه وه به پیچه وانه ی ولاتانی رۆژ
ئاوایه که که سی که شاعیر و نو سه ر بیت
لانی کهم به ئاره زووی خوی ده توانی له
خه زمه ت هونه ره کهیدا بی و له ناو
کۆمه لگا و ته نانه ت کهس و کاریدا وهک
گای قه شان چاوی لینه کهن ، شاعیر بوونی
ئیره له ناو باز نه یه کی به رته سکی چه ند

خوین گهرم بووم ، ههستی نیشتمانیک
ژان له دهماره کاندا رایه لهی دهکرد و
حهزم له پۆلیک وشه ی نوێ بوو که جیاواز
لهو وشانهی تا ئیستا فیریان ببووم ،
ئهوهی که مرۆف به زمانی دایکی خۆی
بنوسی لهوانهیه شتیکی ئاسایی بیت و
مافی خۆیهتی بهلام بۆ ئیمه وهک
که شفیکی تازه بوو ، دهتگوت سه ره له نوێ
له دایک بوومه وه من هه می شه ههز به
بارینی به فر ده که م ئه و ئیواره به فر ئه وهنده
جوان بوو ههستم کرد خوشم که لهو
به فریکی ره هام که بهر له کهوتنه سه ر
زهوی ههزار و یهک خول دهخوا له ناو
دهریایهک سپیادا مه له دهکات ههزی
ئه و ئیواره سپی پۆشه و ئه و که شفه نوییه
دلی خستمه خورپه و چاوه کانم بوونه
جیهانیکی بریقهی گهش، ئه و ئیواره من له
سه ر کیشی " مفاعیلون مفاعیلون " دا
به سه ر به فره کهندا دهرویشتم ، له ناو
به حری هزجی موسه ممه نی مه حزووفدا
لایه کم هیشتا له 'سابلاغ' نه گه رابوو و
لایه که ی ترم له دهشته کانی 'شاره زوور' دا
ده خولایه وه ، ئه و ئیواره خۆم شاهیدی
خۆم که گیرفانم سه وزه لهی دهگوته وه
ته نانه ت کرێ ته کسیشم پێ نه بوو بچمه
هۆلی دانیشتنی کۆریکی ئه ده بی ، ئه و
ئیواره من خوینم له هه موو کات گهرمتر
به ناو دهماره کانی له شمدا ده سووپایه وه
من بووم و دهفته ریکی پر له ههز و خولیا
و پۆلیک وشه ی عاشقتر من ببوومه
ئیواره یه کی سپی پۆش ببوومه خودی به فر

ببوومه زستانیکی دلتەر ، ببوومه ...
ببوومه هه موو شتیکی جگه له خۆم پهنگه
سه رتهای ون بوونم هه ر لهو ئیواره وه
دهستی پیکردیی به بی ئه وهی خۆم بزانی!
شهوی دوا ی ئه و ئیواره شهوی دوا ی ئه و
سپیا یه جوانه شهوانی دوا ی ئه و که شفه
نازه نینه ئیتر چۆن بلیم ته واوی پۆژه کانی
ترمی هه لته کاند...

"کۆی که وه ئه و کتیبه شپانه ت له کۆی
بووه؟ سد وه لا بابه جوانه قوونمان زۆر
خاوینه هه ر ئه و به زمانه مان که مه ،
هاوته مه نه کانی تو خیزانیکی به خپو
ده کهن دهته وێ ئه م وشانه بۆت بینه نان
و ئاو؟ چاویک به میژووی ئه و نوسه ر و
شاعیرانه دا بگێره هه موویان له برسان
مردوو و ..."

ئه و ئیواره سپی پۆشه بوو به دهیان
ئیواره ی سپی پۆشی تر ، له دهیان سالی
که به چاو قووچانیکی تیپه پرین به دهیان
ئیواره ی سپی و سپی تر و سپی تر تر و
بگه ره عاشقتر " ئاماده بوانی ئازیز زۆر
خۆش حالم له خزمهت ئیوه دا ئه م شیعه ره ..."

"دۆستانم هاوپیانی ماندوونه ناسی
گۆره پانی ئه ده ب ، ئه و کتیبه ی که ئیستا
په رده ی له سه ر لاده بردریت به ره هه می
سالانیکی شه و نه خوونی و ..."

"له کۆری ئه مپروماندا ریز ده گرین له ..."

هه موو ئه و ئیواره سپی پۆشانه له ناو پۆژ
ژمیره کانی ئه و سالانه دا زهق بوون و

سینگم لێ نه کوتی و "باشتر كه ون بوو !
بوونی چ سوودیکی هه بوو؟ بریا چووبایه
بۆ شهڕ لانیكهه به مردن یا بێ سهرو شوین
بوونی قازانجیکمان پێده گهشت"

"لهو ئاخیراندهدا گوشه گیر ببوو بۆ
کوڕهکانیش نه دههات"

"تهواو له كه لهی دابوو به گز هه مووماندا
دههاتهوه .."

"سهری خۆی دانا ، چووزانم لهوانهیه ..."

كه وتمهوه بیر ئهو وت و وێژهی له ناو
گوڤاریکدا له گهڵ منیان کردبوو ههلبهت
من خۆم ئاگادار نیم ! دواي چهند سال و ن
بوونم به سودفه کریم و كه چاوم پیکهوت
زۆرم پێ سهیر بوو ، ئهو كهسهی وت و
وێژهكهی له گهڵ من کردبوو به کوپی من
دهشیتم بیرم نایه هیچ کات له نزیکهوه
دیتیم، له وینهكهی خۆی كه له سه رهوهی
وت و وێژهكه دانرابوو زانیم كه لاویکی
هاو ته مه نی کوڕهكهی منه وت و وێژیک
كه پرووحم لێی خه بهر دار نه بوو !

سه ره تاییه کی له پێشدا نووسیبوو و
ئاماژهی به کات و شوینی ئهو وت و وێژه
ساختهیه کردبوو پیکه نینم دههات و
به زهیشم به خۆمدا دههاتهوه ..

له ئیوارهیه کی پاییزی سالی ... له کاتی کدا
له ده ری باران دهباری له دهفته ری
کاره کهم له گوڤاری ... شاعیری نیشتمان
په رهوهر و ناسک خه یال شانازی
ئهو ی پێبه خشییم كه بۆ چهند کاتژمیر له

دهناسرانهوه ههر ئیوارهیه ک بهفر باریبا
من لهوی بووم له ههر قوژبنیکی ئهم
نیشتمانه ئیوارهیه ک بهفر باریبا منیش
بووم ئه وهنده كه خۆشم بوومه بهفر
سپیا یی ئهو ئیوارانه یه کهم جار له سه ر
سه رم نیشت دواتر دلم دواتریش تا به خۆم
هاتمه وه ببوومه پیره زستانیکی خوی تال
له ناو سوننه تی نه ته وه یه کی ئاخر چ بلیم !
ژیان له وه بێ ره حمتره بتوانی تا کو تایی
له ئیوارهیه کی هه رزه کار و ناو سه مای
که له وه به فردا بمینی هه ..

"من چ گونا حیکم کردوو بوومه هاو سه ری
تو ؟ من به جار و جه حه ندهم ئهم مندا لانه
تاوانیان چی ه ؟ نابێ بۆ دا هاتوو ..."

من نیشتمانم خۆش دهویست به هه موو
ئیواره سپی پۆشه کانی هه ، من شتی کم له
ژیان نه ده ویست من خۆم دابو دهست
بایه کی یاخی من حه زم له به فری تازه
باریوو بوو ته نیا ، من خه ریک بوو
ده بوومه دیکتاتۆری ناو خۆم ! خه ریک
بووم له گهڵ وشه کاندا جووت ده بووم من
رۆژه کانی هه فته م له بیر کردبوو من هه له
بووم ؟

من ئیستا نازانم له کام شارم و له چ
قوژبنیکدا خۆم وه ک گرۆ له گوریسیک
کو کردۆته وه ، من سالانی که خه به ری هیچ
که سم نیه نازانم ئیستا کچه کهم جلی سپی
ئیوارانی له بهر کردوو ! یان کوڕه کهم له
ناو ته پ و تۆزی وینه کاندا چیم پێده لێ ،
دوور نیه ژنه کهم له خه له وتی ته نیاییدا

خزمه تیاندایم ، به داخه وه ن او براو ته وه
 چه ند ساله ونه و بی سهر و شوینه بو
 یادیک لهو به پرژه که خزمه تی زوری به
 زمان و فهره ههنگی نه ته وه که ی کرد به
 ئه رکی خو م زانی ئه م وت و و یژه بو یه که م
 جار بلاو بکه مه وه ..

باسيڭى چر و پر و پر له ورده كارى و
نهينى ژيانى تهنانهت تاكله كه سيمى تيدا
بوو كه زوريان هيشتا به ميڭى
خوشمدا نه هاتبوون ! باس له زور لايهن و
دار و دهسته ي كه كاتى خوى چالاكيم
تياندا هه بووه ! و تهنىك پر له
سه روه رى و ئاسوده يى ژيان كه من له
ژيانى راسته قينه مدا به خه ونيش پيان
نه گيشتبووم ..

که ئەو وت و وێژەم دەخوێندەوێ جیا لەوێ
لەو درۆ زەلامەنە قەڵس بووم و ئەگەر لەو
کاتەدا نوسەری ئەو دیپانەم وەبەر دەست
بکەوتبا لەوانە بوو بێخنکینم ، لە هەمان
کاتیشدا بەو قسە خەیاڵی و جوانانە بۆ
دەگرت و خۆم بە کەسیکی تا سەر ئیسقان
بەختەوێ دەهاتە پێش چاو ، لانیکەم
ئەوێندە سوودەم هەبوو بۆ پرکردنەوێ
چەند لاپەرەیی گۆقاریکی ئەدەبی بکریمە
چۆزانم کۆ نالی ئەو لاوێ کە ئاوا بە هەست
و سۆزەوێ ئەو وت و وێژەیی رێکخستووە
رێک لاویەتی خۆم نیە لەو ئیوارە سپی
پۆشەیی بۆ هەتا هەتایە منی لە گەڵ
بەفرەکاندا برد..

~~فہرہاد سالھی فہر~~

 Nicole Nikki Brody

"بزر"

تیدا ماوم، به یانی زوو له دایک بم، یان شهو درینگ؟ له کونیکهوه له دایک بم، یان له ههزار کون؟

که له دایک بووم. پاره کانتان چیترا پاره ناکهن. ئیترا مندالی هیچتان ون نابی تا پیویست بکات له مزگه و تهوه بانگه وازی بو بکهن. جگه له خوتان کس به جی ناهیلن. جگه له خوتان کس له چاوه روانیدا ناهیلنهوه. ئهو رۆژه له گهڵ لاته کانتان ئاشت دهبنهوه. ده می با داده خهن، دهرخونه ی سه رما ده نی نهوه. بهرلیکه بو منداله کانتان ناکرن، لی ده گرین لیکی منداله کانتان له سه ر سینگ و دلایان نه خشه ی نیشتمان بنه خشی نی. دلره شی له تابلویه کی پروت دا دیل ده گهن.

هه ست ده که م هیشتا ئیوه له من تی نه گه شتوون! ده لیم واتان لی دی پیویستان به زمان نابی، زمانی دایکی هه مووتان ده بیته زمانی دلتن. با له دایک بم، با له م لاتیه ی نیو گه نه خه ونه کانتان رزگارم بی. با له دایک بم، دووکانی هه ناسه یی داده نیم، شیشیک هه ناسه، به دراویک ماچ ده فروشم. ئافه ریم دلی من، تو زور به خشه نده ی. بهرده وام به! وانه کانت جوان بنووسه وه. ده ست و خه تی تیره که ت خوشتر بکه. خوین رهنگیکی گهرم و پیویسته بو نووسینی چیرۆکه سارده کان. ماموته کان هیشتا ماون. جوان گوی

به لی خه ون بو. من له دایک نه بووم. من قه ت رۆژیک له رۆژان له نیو ئیوه دا نه ژیاوم. تیده په ری، رادی، رۆژیک دی ئه م گه نه خه وه فه رامۆش ده که ن؛ ئهو رۆژه ی من له دایک ده بم. ئهو رۆژه ئیترا وه ک ئهو کاته ی له نیو گه نه خه ونه کانتاندا بیزارا بووم، نامبین. که هاتم مانای راسته قینه ی له دایک بوونتان بو دهرده که وی. ئیترا که ستان نازان قیز چیه. له بیرتان ده چیته وه که چۆن پیساییتان به جوانی دا کردوه. ئیترا ریگری له پشکووتن له تو یی هیچ کتیبیکی پیروژدا ناخویننه وه. کات ته مه ن درێژ ده بی بۆتان؛ به چرکه ده لین ساعه ت، به خوله ک ده لین رۆژ و به ساعه تیش ده لین سال. چرکه یه ک ماچ به سه عاتیکی تیپه ر نابی لیتان. خوله کیکی ئه وین بۆتان به قه ت رۆژیک درێژ ده بیته وه. سه عاتیکی تیک ئالان به سالیکی راده بری لیتان. موسیقای ده نگتان ئامیره کانی موسیقا له ژه نین ده کشی نه وه. تیده گهن ون بوون، یانی له دایک بوون. ئیستا یانی هه وزه مانه... ئازار یانی به خت. نه هات یانی هات. هیچتان تیدا نامینی، نه ژماره، نه کاتزمیر. راهه ستن با من له دایک بم!

هه لهن گوتان له دهنگی مامووتی
ناختان دهبی.

له دایک بوونیکی شیواو به خۆم قهرزدارم.
با چلهی گه نه خه ونه کانتان بچی، له دایک
دهبم. له کهریکی بالداری دیمه خواری و،
خودا دهپیژم و ههلی دهخه و که جوان
جوان وشک بووهوه، ته ندووره کهی پی دا
دهخه و نانی بۆ دوو کهلی خوداتا دهدهمی.
شه و ده کهم به بوو که له و به دیاری
دهیده مه دهست کچۆ له کانتان. با له
دایک بم! ده تانبه مه وه سه ره تای هیل.
شه رهفتان له بری چاوه زار به سه ردا
ده به خشمه وه. قامکی ئاماژه تان ماچ
ده کهم. دهست پی وه ده گرم، به
ئیره ییه کانتانه وه؛ پی خوریان پی وه ده کهم.
با له دایک بم، رهنگه زهره
هه لگه روه کانتان له زهینمدا سوور وینا
ده کهم. دهنگی نرکه نرکی له دایک بوونم
دی! را ناوه ستم تا خۆرگیرانی داها توو!
به م زووانه له دایک دهبم! له کاتر می
...ی ئه م شه واندا له دایک دهبم. سه ردا
مردووه کانتان زیندوو ده که مه وه، بۆ ئه وهی
جاریکی دیکه به ریوره سمیکی به شکۆتر
بیاننیز نه وه؛ ئینجا بۆ خۆم له بزربوون
دایک دهبم و، ئه م چیرۆکه شیعه تان بۆ
ده خوینمه وه: "به لێ خه ون بوو. من له دایک
نه بوووم. من قهت رۆژیک له رۆژان له نیو
ئیوه دا نه ژیاوم..."

ئه ری ئه وه من ده لیم چی؟ چیرۆکه شیعی
چی و قوریاتی چی؟ له بهرکی ده پاریمه وه؟

بۆچی ده پاریمه وه؟ ماله ویرانیکی بی
ناسنامه، که هه ر رۆژه و له قوون ده رکیک
و له ولاتیکه، له دایک بوونی چ قازانجیکی
هه یه؟! ئه ویش له دایک بوونیکی ئا و بی
قیمه تانه؟! ئه گه ر ئیوه نه بان من لی ره چم
ده کرد؟ به هۆی ئیوه خۆم هه لوه دا کردووه!
به لێ می شیکیش گیان خۆشه ویسته! هه ی
بی هه ستی تر سه نو کانه! تر سه نو کیی ئیوه
نه بایه من بۆ را و ده نام؟! هه ره شه م لێ
ده کرا؟! به ره هه می یه ک عومر ماندوو بوونم
لێ ده دزرا؟! بۆ وازم لێ ناهین؟! تا که ی
لیم ده گه رین؟! خۆ ناتوان بین بۆ دۆزه خ
به دوام دا! زۆر باشه، وه ن بمبیننه و! به لام
دلنابن درینگ ده گه نی! له داخی ئیوه
خۆم ده کووژم! تاوانی خۆ کوژی به که شه م له
ئه ستوی ئیویه، ئیوه ی گه مره! زۆر باشه!
ده چم خۆم ده کووژم! هه ر ئه وه تان ده وی؟!
بۆ له کۆلم نابنه وه؟! بۆ لیم ناگه رین
بگه ریمه وه سه ر پیشه ی باب و با پیرانم و
وه ک قه ره چییه ک بژیم؟! ئه گه راست
ده که ن بۆ کاتی خۆی کاریکتان بۆ
نه ده کردم؟! نه که ی نه که ی! ئه وه به ته مای
چی؟ به ته مای چیم؟! خه ری کم به قسه ی
خۆت ده که م! مه به ستت کام قسه یه؟
خۆ کوژی! مالا وایا... مه تر سه! ئه وه ها تم،
ئه و تا لی ره م! مه تر سه من رزگارت ده که م!
ئه و کاره قۆره چی بوو کردت؟ چا بابه
ئه و قوربه سه رییه ی من چا ولیکه، جاوهره
نه توانی خۆشت بکووژی! له هیچ جیه ک
له کۆلم نابنه وه! ئه ی هاوار یه ک چرکه ش
وازم لێ ناهین! تو به م به یانییه زوویه

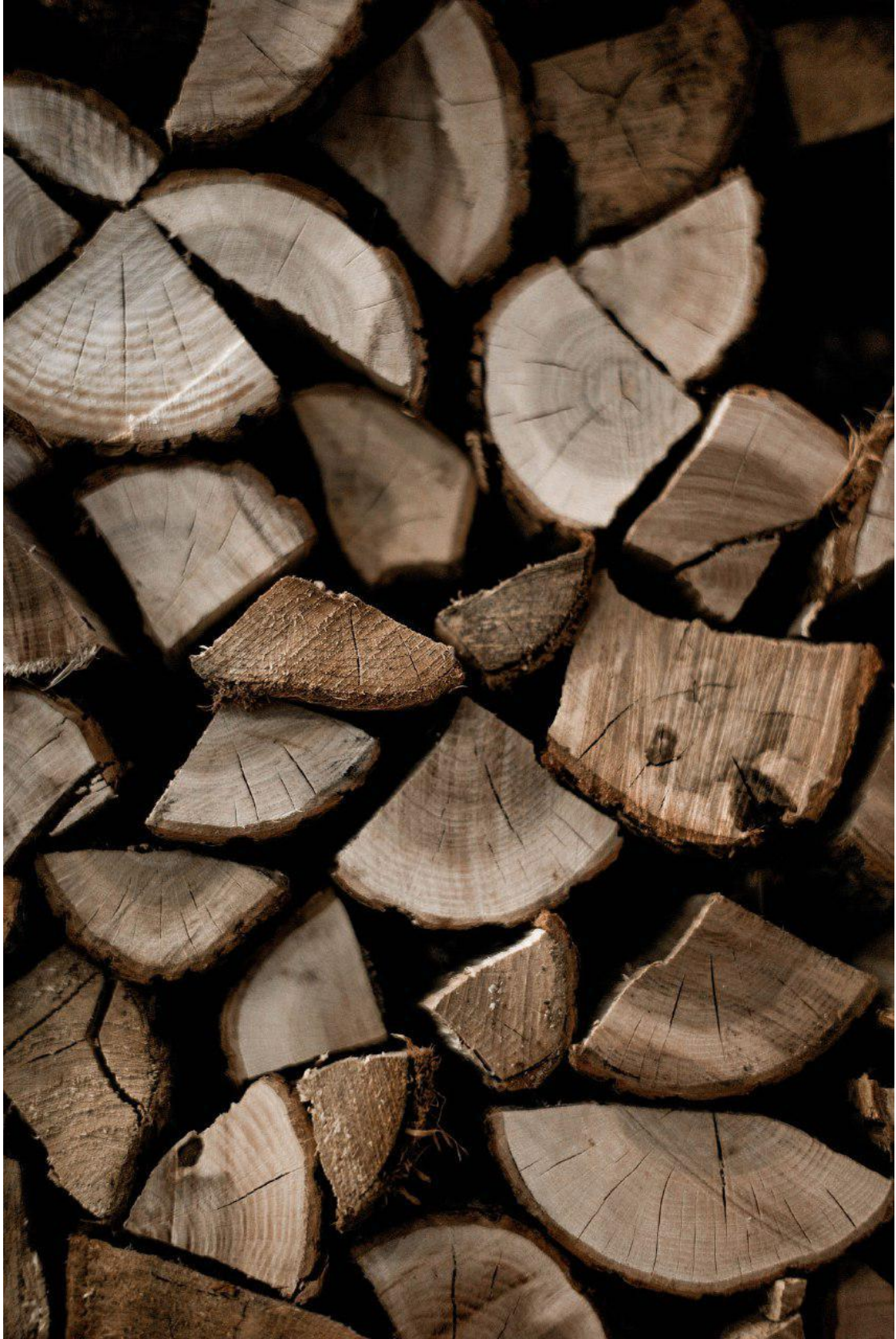
لێره چی دهکە؟! مه گه ئه مپرو روژێ پشوو
 نییه؟! ئیستا تۆ ده بوایه وهک خه لک له
 مالتی له نیو جی دابوایه! من ناتوانم
 بخهوم! دهی باشه بۆ راست هاتیه سه ر
 ئه و پرده؟ له م به قورێ گیراوه پردی
 دیکه ت وه ده ست نه ده که وت؟! کویر بووی
 ئه و پرده من گرتبوومه وه؟ من و تۆ له یه ک
 ده چین، ئه وه سه یر نییه؟! ئه ری سه یره،
 سه یریکی که رانه یه! باشه بۆ ئاوا ناله بار
 خۆت به رداوه؟ نه ده کرا برێک جوانتر خۆ
 فریدهی؟! برێک شاعیرانه تر؟ له وانه یه
 له بهر ئه وه بێ، وه کوو یه کمان لی قه و ماوه!
 پیم وانییه وابی! بۆ؟ له بهر ئه وه ی
 لیقه ومانی من ئه وه یه، هه ستم به
 ئازاره کانی گه لیکی بێ هه ست کردووه.
 جا بۆیه پیم وانییه تۆ لیقه ومانی وات
 هه بێ! نا.. وا نییه، منیش هه ستم به
 گه مژه ییه کانی گه لیکی ده کرد بهر له وه ی
 هه ست به گه مژه ییه کانی خۆم بکه م! باشه
 شاعیریکی وهک تۆ، بۆ ده بی
 وایر بکاته وه؟! تۆ شاعیری، پیغه مبه ری!
 ده توانی دنیا به هه ژینی و به که یفی خۆت
 دابرێژییه وه! ده ی باشه، تۆ پیم بلێ چۆن؟
 پیم بلێ چی بکه م! من چووزانم، خۆ خودا
 نیم! خواد نی به لام شاعیری، پیغه مبه ری،
 رێبه ری، چووزانم ئه و شتانه ی که
 هه موو که سییک وه دوا ی ده که وێ! ئه بله
 خه رچی به شیعه ر کاته وه بکه، پێیان بجۆ
 بۆ ته وای دنیا، بۆ خۆ نواندن! جلی خه و ی
 خز له بهر بکه! وا بز انم لێره ئه وه نده ی
 شتی ناسک و خز لییه، که شاعیره کان

که یفیان پێی بی ت! ئه ی تۆ؟ تۆ به چی
 که یفت ساز ده بی؟! به ته نیایی، به لام
 به ته نیایی نیو قه ره بالغی. به بێ منه ت
 شیعه ر گوتن. شیعه ر گه لیکی که به هۆی چاو
 له ده ستیی ئه م و ئه وه وه نه منووسی بی.
 ئه وشته ی که ئیستا پێویستیم پێیه تی!
 برێک کاته، بۆ ئه وه ی بتوانم خۆم ساغ
 بکه مبه وه و ئینجا بگه رپمه بۆلای ژن و
 منداله کانم! منت وهک چی دیته به رچا و؟!
 کاتیک که سییک له حه وت سا ل دا خۆی
 پێ ساغ نه بوویته وه، حه فتا سالی
 دیکه ش خۆی پێ ساغ نابیتته وه! حه قته،
 ئه و قسانه بۆتۆ وهک ئاو خواردنه وه وان،
 تۆ شاعیری، بۆیه قسه ی وات بۆدی.
 به وه ی نییه ئه م قسه زلانه ده زانی، ئه گه ر
 من ده رم نه هینا بایه وه کێ ده مرد؟! ئه ی
 ئه گه تۆش که سییک بۆ رزگار کردن
 وه ده ست نه که وت بایه، کێ ده مرد؟!
 ئه و قسه یه م له فیلمیکدا بیستووه! له و
 قسه یه گه پێ، جگه ره پێ ناکه ی؟ چاو لی
 بکه، من به م به یانییه زوویه، ئه ویش به م
 پشوویه، تاقه تی شیته شیته ی تۆم نییه!
 راست ده که ی، ده ی باشه ئیستا چی
 بکه ین؟! چی وهک چی؟ تۆ منت له مردن
 رزگار کرد، یانی هیچ چاوه ر وانییه کت له
 من نییه؟! نا هیچم لیت ناوی، هه روا له
 خۆرا بازمدا! ئه ویش له بهر ئه وه ی، باش
 نییه یلی خه لک له بهر چاوت بمرن!
 هه ست ده که م ئه م قسانه شم له فیلمیک
 دا بیستووه. له وه گه پێ، ئیستا چی
 بکه ین؟! هیچ! ته نیا وازم لی بینه! به زیادم

نه کردن هه چى شاعيره هه مووتان وهك
 يه كن! له خۆرا كارىك ده كه ن و دوايش
 ئه نجامه كهى كۆ ناكه نه وه! واز بینه، من
 تاقه تى چه له حانى له گهڵ تۆم نيه!
 سه رچاوم هاتى! ناوت چيه؟! شاعير!
 گوى بگره شاعير، ئه گه برۆم خۆ ديسان
 ناچيه وه خۆت بهردهيه وه؟! له كوى?
 به كه رم ده زانى، مه به ستم له پرده كه وه يه!
 نا، له پرده كه وه نا، له بوورچىك له
 جى گايه كى با شتر خۆم بهرده ده مه وه، وابى
 كه س نه توانى رزگارم بكات. تۆش زانيت
 ئاوه بويه خۆت فرىدا، ئه گه ر سيمان يان
 به رد بوايه خۆت فرى ده دا؟ ئه و پرسىاره
 قۆرهى؟! بۆ قۆره؟ چوونكه تۆ شاعيرى!
 خۆكوژى شاعيرىك رى بۆ خۆ كوژى
 گه لىك خۆش ده كات! به رد يش بوايه خۆم
 فرى ده دا، رزگار كردنى كه سىك له
 دۆخىكى سه خت دا، چىژى زياتره،
 ته نانه ت ئه گه ر سوور بشزانى ده مرى.
 چوونكه گه لىك رزگار ده كهى! بۆ ئه وهى
 ئه و چىژه ت پى نه ده م، ئىتر خۆم ناكووژم!
 تۆ پياوىكى باشى! نا تكايه! ئه وه ت له
 بىر نه چى! مالاوا! مالا...وا! راوه سته
 بزانه، خۆ ناته وهى ژيان ت به شتى قۆره وه
 خه رىك بكهى! به چيه وه؟! چووزانه! به
 وه بهر ماشين كه وتنى سه گىك له
 بوركىنا فاسۆ؟ رىكخستنى كرىكارانى

جيهان! جا بۆ دوور برۆين، رىكخستنى
 كرىكارانى كوردستان؟ راست ده كهى!
 قوربه سه رى له هه موو شوينىك هه يه! بۆ
 يارمه تى ئه و خه لكه قوربه سه ره نه كرى
 كه له كوردستان؟! ئه و كه سانهى له وانه يه
 بكرى ژيانىان... كه سى وهك تۆ؟! ئا... نا!
 من وازم باشه! وايه، وه لا واز ت زۆر باشه!
 ئه وه تۆ نه بووى، پىنج ده قه له وه پيش
 خه رىك بووى خۆى بكووژى؟! ئه گه من
 هه مووشتىكم بده م به تۆ، تۆ ده توانى چى
 پى بكهى؟! منداڵ به كه ر ده زانى؟! ده يجا
 دياره چى پى ده كه م! ده زانه، ده زانه چى
 پى ده كه م! زۆر باشه، رازيم، شيعره كانم
 پيشكه ش به تۆ! خه رىكه فشهم پى
 ده كهى؟! نا، ئه وه رىك ئه و شته يه كه تۆ
 ده ته وهى! قسه ي خۆت بوو! هه ر تۆ
 نه بووى ده تگوت شاعير زۆر شتى له
 ده ست دى! شيعره كانم بۆ تۆ! رازى؟!
 به شىتم ده زانى؟! نا، با به
 چىرۆكه شىعيرىك ده ست پى بكه ين: "به لى
 خه ون بوو. من له داىك نه بوووم. من
 قه ت رۆژىك له رۆژان له نىو ئىوه دا
 نه ژياوم..."

ناسر فه تحى

📷 Tem Erdenebat

"ون بوونی ناوهخت"

ئاسمان به جۆریک تالە، له دهمه و ئیوارهیه کی ناوهخت دهچیت که ترسی ئاوابوونی رۆژ له کافهیه که دا بترپینێ و چی تابلۆ و چی میز و چی سیبەر و چی فنجانی قاوه و چی ژماره و چی شهقام و چی کۆلانه و چی و چی و... ههموو چیه کانی شار له خیرایی تاکسییه کدا ون کهیت. چاو له کاتژمێره که دهستم دهکهم، تا پینجی ئیواره کاتژمێریکی ماوه. له پشت پهنجهره که وه سهیری ههوشه که دهکهم، ههنا رهکان هیشتا پینه گه یون، دلم بۆیان لیده دا؛ ده پۆمه ههوشه و چهن دانه یه کیان لی دهکهنمه وه. باوکم نیو چاوی تال دهکات و ههنا رهکانیش لهت دهکات، هه موویان کالن به ههزار حال لییان سوور بووه. دهی ئهمه کهی دهخوری به تال و ترشی؟ بۆ وا لهو ههنا رانه دهکهن؟ بهیلن با بگه یهن کاتی خوی دهیانکه ننه وه. به لام تهواوی چیرۆی ههنا رهکان له کالبوونه که یدایه! من ههزم لهو شتانه یه که هیشتا کاتی نییه و نه گه یون. چهنده ئاشقی ئهم ناوهختییانه م. هه موو کاتی بۆ ههر کاریک به په له م، تاقهت ناگرم تا کاتی دیت. دهترسم هیچ کاتی، کاتی نه یهت. دهترسم کاتی، کاتی بیت که ههوا ی و یستنی له سهرم تیپه ریپیت. بۆیه دهبی په له بکه م پیش ئه وهی کاتی بیت، لیم خوار دبیتن یان هیچ نه بی تامم کردبیتن، نه کا رۆژیک نه رده کان بن به به ره به ست و دهستم پیت رانه گات؛ رقم له هه رچی نه رده و به ره به ست؛ که ری له لار بوونه وه دهگرن. باران هه موو شوینیکی ته ر کردووه و چهن دانه ههنا ریکی له بن داره که داخستوو؛ تا کۆی ده که مه وه هه موو گیانم دهخووسی، ته نانه ت جله شینه تازه کانم. به په له هه را ده که مه ژووره که م، خه می برژانگه کانمه تا جله شینه تازه که م. "ریمله" که م دژه ئاو نییه، دهزانم ئیستا هه مووی به سه ر گۆنامدا پژاوه. جله شینه کانم دهگۆرم و سه یری ئاوینه که ده که م به خیرایی ره شبوونه وه کان دهسپرمه وه؛ که میکیتر له ههنا ره که ده نیمه ده م؛ تال! له دهمه و به یانییه کی ناو شیعیریکم دهچیت؛ خه ری که کاتی دهگات، دهبی پیش ئه وهی کاتی بگات بگه یه م، ری ک وه کوو ناوهختی ههنا رهکان و خواردنی دنکه تال و ترشه کانی که هیچ نیشانی ک له شیرینی تیدا نییه. چه تره که م ده که مه وه، دلم خیرا تر لیده دات، بیر له "رادی کاله" کان ده که مه وه و له ئه ندامه شکا وه کانی چه تره که م، که ئیمکانی راست بوونه و یان نییه. هه موو شتی ک له بیوه ختی دا روو ده دات، چه تره که یش له بیوه ختی دا شکا وه. دهزانی منیش له بیوه ختی دا بووم به شاعیر... ئه و کاته ی، کاتی نه بوو خه ریکی کۆ کردنه وهی تاقمی ک وشه ی ته ر بووم و تۆیش له قولایی "مه سه له" یه کتدا ون بیووی. تا ده گه م دهخووسی م، ئه و بارانه دیسان ریمله که م دهشواته وه و گۆنام رهش دهکات، ئیستا چی له بارانی کی ناواده که م...؟ بزه یه ک ده مگری و "کۆ" ده که مه وه، کۆ کردنه وهی ساله کان. سالی هه ژده هه م، نۆزده هه م، بیسته م... "نموداره" کان یه ک له دوا ی یه ک کۆ ده که مه وه تا بیست و یه کی ک که تازه پیی

گه یشتووم. بالام کیشاو به "خه تکیش" یک که ته نیا کاری کیشاندنه. راسته و راست به بی "منحنی". خه تکیشه کان هیله کانیان لار ناکه نه وه، به لام من شاعیرم؛ به هیله راسته کان قایل نییم. یه ک تۆز لاریم له سهر زیاده؛ نه وهنده، که ههست بکهیت له هیله که چوویته ده ری، ههستیکی خوشه، خوش وه کوو تامی تالی هه ناره نه گه یوو ه کان؛ خوش وه کوو گرژ بوونی نیوچاوی باو کم. ده زانی باو کیشم شاعیره؟ به لام نهو ناشقی هه ناره پیگه ییوه کانه و وشه کانی به بالای دایکدا ده لیت. باو کم خوینده واری نییه و وشه کانی به ده م ده نووسی به ری نووسی خوی. من ته نیا نه وهنده م لاری ده وی. نه وهنده نه، که بیته "بازنه" یه ک و دایم به دوری خۆت و ده ور و به رتدا بسوو ریته وه؛ نه وهنده که بتوانی قاوه یه ک تا قومی دوا یی بخو یته وه و سه یری ده ور و به رت نه که ییت و دوا ی ئاوا بوونیش پی له سهر پی له تابلویه کدا بروانی... ده ور دانه وه به راستی شتیکی قیزه ونه و من هه رگیز نابم به "دایه ره"! چه تره سوور ئاوییه گولگولیه شکاوه که م کۆده که مه وه و له سهر جیگه هه می شه ییه که یدا له په نای رۆژه بارانییه کانمدا، دایه نییم. نهو کاته ی کاتی نه هاتبوو ریمله که م گۆنام رهش بکات، باران چیژیکیتری هه بوو، بۆنی ته ری شه قامه کان مهستی ده کردم به لام ئیستا... هیهیچ له نه رده کان گه ری. په رده که م لئه ده م، دلۆپه کان روومه تی په نجه ره که یان شو رده وه ته وه و من له شو رده ی چاوه کانم گوزه راوم. تاس هه لده خه م! قرژم له ئاره قدا خووساوه، "تیحتمال" ی خسته نه سهر چاوی له مندا "یه ک". چاوانی ته سکت ره وهن که دوو جار بمی نی، چاوی له سهر قاقه زه کانیه تی، من ماتلم تا کوو بیته به دوو. له شه قامه کاندان و ن بووم. وشکه سییه کانی پیاده ره وه که، ری ک وه کوو باز نه یه کی داخراو گه مارۆیان داووم و من له "شووع" یکی بی دوا ییدا ویلم. دهستی ک گه رووم ده گو شیت، دهستی ک که ونه و له منه وه دیار نییه... برینی لا لیوم ده سووتیت، برینی ک که بی ره نگه و بۆ خو یشم ناتوانم بیینم. له سهر کورسییه کی "چوار سووچ" دا وه ستاوم، سهرت هه ره به قاقه زه کانه ته وه گه رمه و به "مه سه له" حه ل نه کرا وه کانت. ئاره قم لی ده چو ری ئاره قی کی سارد؛ تۆ بیر له و لامی "مه سه له" کان ده که یته وه و منیش چا و له دهنگی چۆله که کان ده که م؛ ده لی: شیت بو ی؟ ده نگ کوا ده بی نریت...؟؟ ده لییم با ده نگه کانیش ره نگ و شیوه یان هیه. تۆ پی بکه نه با روومه تی پی که نین بی نین... تۆزی دواتر پی که نینم له نیوان "چوار چیویه" کدا جیده هی لیت. من ده بم به قولمی گریان ی ک له سووچی ژوو ره که مدا. کات له گه یینی هه ناره کانیش تی په ریوه و مه یلم به که ندنه وه یان نه ماوه. کات، کاتی له دار دانی گه لا کانه و من دوو گیانم به چاوه پروانی و بیزوو به تامی ترش و تال ده که م. ته واوی

معادله "کانمان تیکداوه، له پشت داره رووته له بیگه لا کانه وه ده نگه کان ده بی نین. چاوده که مه وه له به رده م ما را وه ستاوه، خیرا ماندووییه کانی له باوهش ده گرم و ئی شه کانی ماچ ده که م. ئاخو ئیستا ده زانی ئی شیش ماچ ده کریت. ده زانی مانعا کان ده بی نرین. برینه کانی نایینم له برینی لالیوم ده چیته، بی ره نگه. پی که نینم له باوهش ده گریته و ده لی: با فرمی سه که کانمان له به یان "چوار خالی کدا" بتا سی نین! ده لییم: نا نا... با له هی لیکی

مهوازی "دا خه و بینین. کاتزمیر له شهش لایداوه و ئازادم له گهمارۆی "دایه ره" و وشکه سی پیاده پرهوه کان و ئه سفالتی جاده ده کان. سهیری بلیته کهم ده کهم، بلیتی بیگه رانه وه... مرۆفه کان یه ک له دوا ی یه ک له په نامه وه تیده په پرن؛ داره ه ناره کان چاوم لیداده گرن. دایکم بزه ده یگریت... من کاته کان، شه قام به شه قام توختر به دوا ی خو مدا ده کیشم، تا کورسییه کی به تال و له جیگه به تاله که تدا داده نیشم، چه مه دانی موسافیره کان له پال یه که وه تیده په پرن. حال م تیک ده چی و هیلنج ده ده م، ده رمانی دژه رشان وه م نه خواردو وه و سه رم سوور ده خوات. کورسییه کان پرن له ماتل بوون پرن له مالئاوایی بیگه رانه وه و پرن له سه فهری دوو به دووی ناوه خت. بیر له په نجه ره که ده که مه وه، باران روومه تی بریسه که داوه؛ بیر له تو ده که مه وه له نه رده مهوازییه کان و له ویستگه یه ک که هیشتا نه که یوم! تهواوی نه که یشتنه کان به دواتدا ده که ریم تا ون ده بم. بلیته کان شوینی ون بوونیان دۆزیوه ته وه و شه قامه کانی شار به جیده هیلن. هه موو شوینییک بیده نگه، هیشتا باران کومسار نه بووه، هه موو جیگه یه ک بوئی بارانی گرتووه، بوینییک که حال م تیک ده دات، هیلنج ده ده م! بارانه کانی ئیستا هیچ چیژیکیان نییه؛ دلۆیه کان خو یان به شیشه که مدا ده کوتن و به ردوام بانگم ده که ن، من ئیستا هیچ ده نگیک نابینم، مه گه ده کری ده نگه کان بینرین...؟ له و کاته وه نه رده کان له بیوه ختیدا نیگاتیان شار به ده ر کردو وه، باران جوړیکیتر ده باریت، جوړیک که وشه کانم ته ر نابن. شه وه یه ک رۆژانیکه جیی خوش کردو وه له پشت وشه کانمدا و ویستگه به ویستگه ده مبات و هه ر ناگه یه م. وشه نوییه کان "کو ده که مه وه و که م ده که مه وه" به لکوو وشه ته ره کان بدۆز مه وه و پاشان خو م له شیعیریدا کو که مه وه. من "دابه ش" کراوم به سه ر بیست و یه ک پاییزدا و چه وت هه ناره "پاشماوه م" بووه به سفر!

شهرمین سالحي

Marie-Louise Titze

تیینی:

خوینهرانی به پُر، ئهم چیرۆکانهی خوینداتانه وه به رههمی کارگهی چیرۆکی بیسنور بون - له تیلیگرامدا - که زۆریان له ماوی چهن پوژ و بۆ سووژهی ههفتهانی کارگه نووسراون. ههر که مووکۆرییه کیان هه بی، چ له پووی زمان و داڕشتنه وه، چ له پووی ناوهر که وه، دهگهڕێته وه بۆ ئه وهی ئاماده کارانی ئهم ههفته نامهیه به یه یوسستییان نه زانیوه هه له پریان بۆ بکه ن. چونکه چیرۆکه کان کارگه بین و باش وایه قوناخه کانی گه شه ی ئه زمونگه رانه ی نووسه ران وه که ره وتیکی میژووی، بی دهسکاری به رههمه کانیان، وه که خۆی به مینیتته وه. واته که مووکۆرییه کان پێهن دی به ئاستی هه نوکه یی نووسه رانه وه هیه وه له درێژهی ئهم ره وته دا، به رههمه نوییه کانی ئه وه نووسه ره به پێزان، به به راورد له گه له به رههمه کانی پێشوویان، ده کرێ ده ره خری کاریگه رییه کانی کارگهی چیرۆک بی.

کلیشه‌ی یاساکانی خالبندی و تایپ و مهرجه زمانه‌وانییه‌کانی بلاوکردنه‌وه‌ی چیرۆک له چیرۆکه‌له‌دا:

۱. له سهرسهرهوهی ئهو دهقەى دايدەنيڻ بنووسن كه ئهوه "چيرۆك" ه، "كورتە چيرۆك" ه، "كورتيله چيرۆك" ه يان چيه!

۲. حەتمەن ناوی چیرۆکە کە تان بنووسن، نەشتان نووسی، دەتوانن هیڤمایدە ک شتیەک لەبری ناوێکە ی دابنێن.

۳. حەتمەن هەڵە ی تایبەتی کارە کانتان چارەسەر بکەن!

۴- تا ئەو جىڭگايەي لە تواناي خۇتان دايە رېژمان و رېنوو سى كارەكانتان درووست بىكەن.

[illegible]

۶. کاتیک دیاڼوگ بو چیرۆکه کانتان دهنوسن به هیماي تهقه‌ل (خه‌تی تیره) و له سه‌ره‌تای رسته‌دا دیاڼوگه‌که ده‌ست پێ بکه‌ن، بو نمونه:

تکایه تی بگه‌ن، ئه‌وه زۆر گرنگه‌.

ئەم ھېمىيانە بۆسەرەتاي دىالۆگە كان ھەلەن: [+ : < = *]

۷. ئەگەر لە کاتى دىالۆگ نووسى دا گوتم، گوتم، گوتمى (وتم، وت، وتى/ ئىترم، ئىترى، ئىترى) سىت نووسى پىويسىت ناکات تەقەلى بۆ دىارى بکەى. تەنیا بە گىوومەى سەرەتا و کۆتايى قەوارەى دىالۆگە کانتان دىارى بکەن. بۆ نموونە:

له کاتې د یاری کړدنې یاساکان پېم گوتن: "د یالوگ ئاوا دهنوسری!"
ئاوا هه له یه:

گوتم:

- جوان سەرنج بەدن! (واتە ھەم دوو نووقتەى سەرىەك و، ھەم بۆر، پىكەو ھەلەيە)
ئاوا درووستە:

گوتم: "جوان سرنج بەدن!"

ھەرۋەھا تەقەلەكانىش لە سەرەتای دىالۆگەكان جىابكەنەو.

-ئاوا نا!

- ئاوا!

-- ئاواش ھەلەيە، دوو تەقەل (..). بۆ سەرەتای دىالۆك درووست نىيە. دەبى يەك تەقەل بى (..).

۸. لەزمانى كوردیدا دوو بزوين بەدواى يەكدا ھەلەيە. بۆ نموونە ئەم وشانە ھەلەن: كۆپرا، كۆوا، كۆي، كۆيم... ئاوا درووستن: [كۆپرا، كوا، كۆي، كۆيم...]

۹. ئاھىش ئاوا دەنوسرى: ئاھ، نەك ئاوا: اه [لە زمانى كوردیدا "تا" ئاوا نانوسرى: "ا". ئەو ھەش "ە" ئەيە، نەك ھى. ھى ئاوا دەنوسرى "ھ"]

۱۰. ئەم (؛) نوقتە كۆمايە (خالبۆرە) بۆ تەختەكلىلى ئىنگلىسىيە، نەك كوردى، زۆركەس پەچاوى ناكات، لەكاتىكدا ئەم خالبەندىيانە زۆر گرنگن و دەبى زۆر گرنگيان پى بەدن.
- ئەم بۆر و خالبۆرانە ھەلەن: ؛ ،
- ئەمانە درووستن: ؛ ،

۱۱. تەكايە ھىماى سەرسوورپمان و پرسىيار و نوقتەكانىش (خالەكانىش) بە سەرەتای رستە نوپىەكانتەنەو ھەنوسىنن. بۆ نموونە:
- مەن رۆيشم. تۆ ھاتى (ئەو ھەلەيە)
- مەن رۆيشتم. تۆ ھاتى (ئەو ھەلەيە)
- مەن برۆم؟ تۆ لىرەبى؟! (ئەو ھەلەيە)
- مەن برۆم؟ تۆ لىرەب؟! (ئەو ھەلەيە)

۱۲. ئەم خالانە و كۆمەللىك خالى دىكە، كە ئەگەر تەنیا سەعاتىك كاتيان بۆ تەرخان بکەن و لە ئىنتەرنىتدا سىرچ بکەن، زۆر ھەلەى نووسىن و رېزمان و رېنوستان چارەسەر دەبى.

تېبىنى: ئەو كەسەى ئەم تايپەتمەندىيە گشتىيانە پەچاوەنەكات، لە چىرۆكەلەدا چىرۆكى بۆ بلاو ناکریتەو. ئەو خالانەش وا باس کران "سەلىقەيى و مەندەراوردى" نىن بەلکۆو ياساى گشتىن و ھەك چۆن بۆ لىخوړى ماشىن دەبى ياساكانى لىخوړىن بزانین و پەچاویان بکەين، بۆ نووسىنىش دەبى ئەو ياسايانە بناسىن و، بۆ ئاسان خویندەنەو ھەق (لىخوړىنى ھەق) لەلایەن خویندەرەو دەبى پەچاویان بکەين. بەو ھىوايەى نووسەرانی كوردیش ھەك ولاتان گرنگى زياتر بە پوالەت و پرستىژى کارەکانى خۆيان بەدن!

“به چكه ديؤ”

چيرۆك بۆ مندا لان

نووسینی هاوبه شی:
ناسر فه تحى
شهرمین سال حى
جیگر به ختیار
عه دالهت که ریمی

پاشکۆی سیئه می چیرۆکه له

وینەى پرووبه رگ: Nasir Fethî

"به چكه ديو"

شهوانه ديوه كان له ئهشكهوته كانيان دههاتنه دهري و دهچوون
لهشارهكان له پاركي مروقهكان خليسكينيان دهکرد.

شهويك بهچكهديويك ون دهبي!

باوكهديو دواي گهپانيكي زور به دواي بهچكهديو دا دهلي: "خهريكه
رۆژ دهبيتهوه، دهبي بگهپينهوه ئهشكهوت!"

دايكهديو به گريانهوه دهلي: "من بهچكهديو كهي خوم دهويتهوه، بي ئه
ناگهپيمهوه!"

باوكهديو دهلي: "مهگري دهبيينهوه، بهلام ئيستا دهبي بگهپينهوه
ئهشكهوت، دهنا مروقهكان دهمانبين. ئهگهر بمانبين لهوانهيه
بترسين!"

ئيتر ههموويان به خههباريهوه دهگهپينهوه بو ئهشكهوت. خههي
بهچكهديويان دهبيت.

دايكهديو كه دهگاتهوه ئهشكهوت زور دهگري. تا فرمسكهكاني تهواو
دهبن دهگري.

باوکه دیویش زۆر خه مار دهبی!

تاوهه لاتبوو. کچیکی منداڵ دهچوو بو قوتابخانه. کچه که له کۆلانیکی رته دهبوو که ههستی کرد شتییک به دواوهیهتی؛ ئاوری داوه، هیچ دیار نهبوو. بریکی دیکه رۆیشت، دیسان ههستی کرد شتییک به دواوهیهتی، جاریکی دیکهش ئاوری داوه، ئهوجارهش هیچ دیار نهبوو...

کچه که ترسا، خیراتر رۆیشت، بریک ههلات، راوهستا، ئاوری داوه، شتیکی تووکنی بچووی بینی که به ترسهوه دهستهکانی خستبووه سهراوهکانی.

شته چکۆله که به چکه دیوه ونبووه که بو!

کچه که ورده ورده له به چکه دیوه که نزیک دهیتهوه. به ترسهوه، دهستییک به سهری دادهینی و دهلی: "تو چی؟ ئهوه دهگری؟ بۆچی دهگری؟!"

به چکه دیوه که قسهی نه دهزانی.

کچه که دیسان لی پیسییهوه: "تو چی؟ ناوت چییه؟!"

به چكه ديوه كه به ترسه وه دهستی له سهر چاوه كانی لابر د و گوتی:
"به چكه ديو!"

به چكه ديو قسه كردنی نه ده زانی، ههر ته نیا نیوی خوی ده زانی!

كچه كه گوتی: "تو دیوی؟ به چكه دیوی؟ ئه ی بۆ ئه وهنده جوانی؟!"

كچه كه له ترسی ئه وه ی به چكه دیوه كه به ته نی به لایه کی لی به سهر بیته،
ده یخاته نیو جانتای قوتابخانه كه یه وه و پیی ده لی: "سهرت نه هی نییه
ده ری! تا له قوتابخانه وه ده چینه وه مالی!"

كچه كه چوه سهر پۆل، یانی چوه سهر کلاس.

مامۆستا گوتی: "مندا له كان! ده فته ر و قه له مه كه تان ده ری نن! هه رچیم
پیگوتن بینوسن!"

كچه كه ترسا ئه گه ر ده فته ر و قه له مه كانی ده ری نیته، له وانیه
مندا لیک به چكه دیو كه له جانتا كه یدا بینیت.

كچه كه به دزییه وه دهستی خسته نیو جانتا كه یه وه. له پر قامكه كانی له
زگی به چكه دیوه كه كه وت، به چكه دیوه كه ش پیكه نی؛ وایزانی كچه كه
به قهستی خدیلكه ی ده دات.

مامۆستا گوتی: "سۆلین به چی پیده كه نی؟"

ناوی کچه که سۆلین بوو.

سۆلین پێی خوش نه بوو مامۆستا که ی بزانی پێکه نینه که هی به چکه دیوه که یه.

هر بۆیه دهستی له جانتا که ی ده رهینا و بو شار دنه وه پێکه نینی به چکه دیوه که به قهستی برێک پێکه نی و گوتی: "مامۆستا قه له م و ده فته ره که م له لای به چکه دیو یکه، تا لێی و ه ده گر مه وه، تو هه رچی گوت، له به ری ده که م، نای نوو سم!"

مامۆستا پێکه نی و گوتی: "ده ی باشه!"

زهنگی ماله وه لێ درا، سۆلین جانتا که ی کر ده شان و، به ره و ماله وه وه ری که وت.

له مایی جانتا که ی بر ده ژووره که ی خوی و به به چکه دیوی گوت: "له م ژووره نه چییه ده ری! تا بوخۆم نه ته به م بو ده ری."

به چکه دیو زۆر خه مبار دیار بوو، سۆلین ماچی کرد و گوتی: "خه م مه خو دایک و بابت ده بینینه وه!"

به چکه دیوه که به و قسه یه ی سۆلین زۆر دلخۆش بوو. ئاخه ئه و له هه موو قسه یه ک حا لی ده بوو، ته نیا نه ی ده توانی قسه بکات.

سوولین تووکه نهرمه کانی به چکه دیوی داهینا و برپکی نان و ئاو بو هینا.

هموو شهویک باوکه دیو و دایکه دیو له گهڵ مندا له کانیان، به هیوای گه پانه وهی بچکه دیو ده چوونه وه پارکه که. به لام هینده خه مبار بوون، هیچ خلیسکینیان نه ده کرد.

سوولین هموو پوژیک بچکه دیوه که ی له گهڵ خوی ده برده قوتابخانه. به چکه دیوه که ش به بی دهنگی له نیو جانتاکیه دا داده نیشته و گوی بو ماموستا و هاو پۆلییه کانی سوولین هه لده خه ست. ئیدی فیڕ بیوو ئه گهر سوولین دهستی ده برد بو دهفتهر و قه له مه کانی، دهستی به زگییه وه ده گرت بو ئه وهی قامکه کانی سوولین له زگی نه که وی و وه پیکه نین نه که وی.

به چکه دیو ورده ورده خه ریکبوو فیڕی قسه کردن ده بوو.

پوژیک ماموستای بیرکاری باسی ژماره کانی ده کرد، هه رکه باسی ژماره ی هه زاری کرد، به چکه دیو شتیکی گرنگی وه بیر هاته وه!

ئه و پوژه به چکه دیو له مائی به سوولینی گوت: "سوولین لیم بیرسه چه ند سالم؟"

سوولین گوتی: "چه ند سالی؟"

به چکه دیو گوتی: "هه زار سال!"

سۆلین چاوهکانی زهق بوو، گوتی: "ههزار سال؟ بۆ دێوهکان چهند سال دهژین؟"

بهچکه دێو گوتی: "سهت ههزار سال!"

سۆلین سهری سوور مابوو، له بهر خۆیهوه گوتی: "ئهوه بۆیه تۆ باش قسه کردنت نه دهزانی! چونکه به سالی دێوهکان ئهتۆ ههشتا زۆر مندالی!"

ئهو رۆژه سۆلین گوتی: "بهچکه دێو ئیستا که تۆ ئاوا چاک فیڕی قسه کردن بووی پیم بلی بزانی له کویرا هاتووی؟ ئادرهسی ماله وهتان له کوینه؟!"

بهچکه دێو چووه نێو فکروهوه و دواى بریک گوتی: "ماله که مان له ئهشکهوتیکه، ئهشکهوته که له شاخیکه، شاخه که له دهشتیکه، دهشته که نزیک چۆمیکه، چۆمه که نزیک پارکیکه! ئهو پارکهی من تییدا ون بووم."

سۆلین گوتی: "پارکه که چۆنه؟" بهچکه دێو گوتی: "پارکه که پره له خلیسکین، خلیسکینی گه وره ی سوور!"

سۆلین به خوشحالییهوه گوتی: "دهزانم کام پارک دهلیی! ته مشه و دایک و بابم پازی ده کهم بمبهن بو پارک! توش ده خه مه جانتا که مه وه و له گه ل خۆم ده تبه م!"

شه و، کاتییک که هه موو مرۆقه کان نووستن، سۆلین به چکه دیوه که ی خسته نیو جانتا که یه وه و چوو له ده رگای ژووری خه وه ی دایک و بابیدا.

بابی سۆلین ده رگای کرده وه و گوتی: "چیت ده وئ سۆلینۆکی؟"

سۆلین گوتی: "بابه گیان ئیستا ده مبه ی بو پارک؟"

بابی سۆلین گوتی: "به و درینگه ی؟ چ ده که ی له پارک؟"
سۆلین گوتی: "کاریکم هه یه!"

دایکی سۆلین که گوئی له قسه کانی سۆلین و باوکی ببوو، هاته به رده رگا و گوتی: "منیش له گه ل خۆتان به رن، منیش پیمخۆشه شه ویک ئه مکاتانه پارک ببینم! ئیستا ده بی گۆله په مه یی و په نگاو په نگه کانی پارک له بهر پرووناکیی ئه م مانگه شه وه زۆر جوان دیار بن!"

باوکی سۆلین که هیشتا هه روا سه ری سوورما بوو، به سه رسوورمانه وه گوتی: "ده ی باشه با برۆین!"

کاتی گه‌یشتنه‌ نیو پارکه‌که، پێش ئه‌وه‌ی بگه‌نه‌ نزیک خلیسکی‌نه‌ سووره‌ گه‌وره‌کان، سۆلین برێک له‌ دایک و بابی دوور که‌وته‌وه‌ و گوتی: "دایه‌ بابه‌ یه‌ک ده‌قه‌ بسوورپینه‌وه‌، پشتم تیبکه‌ن! ئاو پر مه‌ده‌نه‌وه‌ تا کاره‌که‌م ده‌که‌م!"

دایک و بابی سۆلین، به‌قسه‌ی سۆلینیان کرد. سۆلین به‌چه‌که‌ دیوه‌که‌ی له‌ جانتا که‌ی هی‌نا ده‌ری و پێی گوت: "به‌چه‌که‌ دیو گیان، برۆ بوخت له‌ لای خلیسکی‌نه‌کان له‌ دایک و بابت بگه‌رێ و بیانبینه‌وه‌. ئه‌گه‌ر نه‌تدیتنه‌وه‌ زوو وه‌ره‌وه‌ لای خۆم به‌دزییه‌وه‌ ده‌تخه‌مه‌وه‌ نیو جانتا که‌م و ده‌تبه‌مه‌وه‌ مای. ئه‌گه‌ریش دیتنه‌وه‌، به‌لێن بێ که‌ به‌قه‌ت دایکم گه‌وره‌ بووم، شه‌وانه‌ دیم بو سهر دانت!"

سۆلین چاوه‌کانی پرپوو له‌ فرمیسک. هه‌روه‌ها به‌چه‌که‌ دیوه‌که‌ش. یه‌کتریان له‌ باوه‌ش گرت و مالاواییان له‌یه‌کتر کرد.

خلیسکی‌نه‌کان له‌ پشت ته‌په‌یه‌ک بوون. به‌چه‌که‌ دیو له‌ ته‌په‌که‌ وه‌سه‌ر که‌وت و چووه‌ خواری.

دایکی سۆلین گوتی: "سۆلینۆکی تا که‌ی هه‌ر ئاوا راوه‌ستین؟"

سۆلین گوتی: "ئێستا ده‌توانن ئاو پر بده‌نه‌وه‌؛ به‌لام وه‌رن با له‌سه‌ر ئه‌م کورسییانه‌ برێک دانیشین."

سۆلین زۆر چاوه‌پوان بوو. به‌چکه‌دیو هەر نه‌گه‌راوه. سۆلین له‌ دڵی
خۆیدا ده‌یگوت: "ئێستا دیوکیلی دایک و بابی دۆزیوه‌ته‌وه و
گه‌راوه‌ته‌وه مانی، بۆیه دیار نییه!"

له‌و کاته‌دا که ده‌یه‌ه‌ویست به‌ دایک و بابی بلێ هه‌ستن با برۆینه‌وه،
کو‌توو‌پر له‌سه‌ر ته‌په‌که، پرێژیک بریقه‌ی خر خ‌ری بینێ. که جوان
سه‌رنجی دا، بۆی ده‌رکه‌وت ئه‌و بریقانه، بریقه‌ی چاوه‌کانی به‌چکه‌دیو
و دایک و باوک و خوشک و برا دیوه‌کانیه‌تی. هه‌موویان ده‌ستیان
هه‌له‌ینابوو و به‌ خوشحالییه‌وه بای بایان له‌ سۆلین ده‌کرد.

سۆلینیش هه‌ستا و بای بای لێکردن تا پرۆیشتن. ئیدی گوتی: "دایه
بابه با برۆینه‌وه!"

نووسینی هاوبه‌شی: ناسر فه‌ت‌حی، شه‌رمین سال‌حی،
جێگر به‌ختیار، عه‌داڵه‌ت که‌ریمی

به نامرۆکه روک

که ناسر عه بدو لاھی / شنۆ:

کابرایه ک چوو ه ماله جیرانه کهی؛

- ئه ری مام عه لی که ره که م پی بده هیندی ک کاری مه زرایه ی پی ده که م.

+ له ماله نییه.

له وه ده مه ی دا که ره دهستی کرد به زه ره زه ره؛

- مام عه لی! ئه وه نییه زه ره ی دی،

+ یانی تو باوه ره به وه ردینه سپیه ی من ناکه ی، باوه ره به زه ره ی که ری ده که ی!؟

که میهران ئه حمه دیان/ نه قلی عه به کالی له سایینقه لا

چه ند که س له بازار پییه کان ده چن بو هه ج؛ دوای گه رانه وه یان له هه ج، کاعه بدوولا ده چی بو لایان. به ره حمه ت بی، له حاجی ره حمه ت ده پرسێ: ئه ری حاجی ره حمه ت، چ خه به ره له هه ج؟

حاجی ره حمه ت ده لی: عه بدوولا گیان، له کاتی بانگی نیوه رۆدا، ته وای خه لک دوو کانه کانیا ن به جی دیلن و هه موویان ده چن بو نوێژ. کاعه بدوولا ش ده لی: حاجی! وه لا له وه تا ئیوه ش رۆیشتوون، ئیمه ش دوو کان داناخه یین و ده چین بو نوێژ!

کە برست:

کابرایه ک کورپه کهی بۆ خویندن نارد بۆ دهره وهی ولات. پاش چهند سالان کورپه هاته وه. بابی لیبی پرسى: رۆله چت خویندوه؟ کورپه کوتى: بابه گیان، زمانى ئازهلان فیر بووم؛ دهزانم ئازهل چ دهیژن!

ههر لهو کاته دا که له بابه که قووقاندى، باوکه وتى: رۆله، ئه و دیقله دهلی چى؟ کورپه کوتى: ئه وه دهلی ئه و مامره هیلکهیه کی کردوه. ئه گهر چوون راستى ده کرد. ئه و جار چیله که بۆراندی، بابی وتى: ئه وه دهلی چى؟ کورپه کوتى: ئه وه دهلی: کوچکى له ئاخوپه که دایه نایه لی جوان تفاقه که بخۆم. ئه گهر چوون راستى ده کرد. ئه و جار کورپه که کوتى: بابه گویدرێژه که ت فروشت، ئه مه ت سه ندوه؟ باوکه وتى: ئه رى رۆله ئه م که ره م کړیوه، به لام ئه وه نده درۆزنه، ئه ونده درۆزنه، ههر شتیکی کوت برۆای پى مه که!

مه منا ئه ونده چووبوه زگ که ره، وای ده زانی که ره ده زه پینى و کورپه تیده گا!

کە ئاکی بابامیری:

کابرایه ک ژنه کهی ده با ته ماله مه لا ته لاقى دا.

مه لا له کابرا ده پرسى: بۆ ته لاقى ده دهی؟ عه یبى چیه؟

کابرا ده لی: ته لاقى ده ده م مامۆستا، عه یبیشى با ههر بۆخۆم بزنام!

مه لا ده لی: ژنه که ت حیزه؟ دزه؟ لووت پید نا هینى؟ ئاخ نا بى بزنام عه یبى ژنت چیه جا بۆت ته لاق ده م؟ تاویکی باش ههر قسه یه ک له کابرا و قسه یه ک له مامۆستا، ئاخى مه لا ده لی: ئه و ژنه عه یبى نییه و بۆت ته لاق ناده م. کابرا ژنه ی ده با ته وه مالى و ده گه رپه ته وه لای مه لا؛ ده لی: مامۆستا ئه گهر عه یبه کهیت پى بلیم بۆم ته لاق ده ده ی؟ مه لا ده لی: ئه گهر عه یبى گه وه بى و ئى چاکبوونى نه بى بۆت ته لاق ده ده م. جا کابرا هه رتک ده ستى (وه ک وه به ر شیره ی ئاوى بدا) پیکه وه ده نی و ده بیاته به ر لووتى مامۆستای و ده لی: ده عبا که ی ئه وه نده یه! مه لا رازی ده بى و ژنه ی بۆ ته لاق ده دا. سالى تى وه رده سووپى کابرا له مه جلیسیک تووشى مه لا ده بى؛ به ره وپیری ده چى و سلاوى لى ده کا و ده لی: مامۆستا ده مناسیه وه؟ ها پاره که هاته خزمه ت، ژنت بۆ ته لاق دام؟

مه لا ده لی: ده تناسمه وه و پرووی دایک و بابانت ره ش بى، له وه تى عه یبى ژنت پى کوتووم، هه تا له نوێژى دا ده گه مه قنووت، نوێژم لى باتل ده بى!

خدر محهممه دی - پیرانشار/ نیو مەنگوران و دوولینگ؟

مه لا كه مال سه ددیقی، وینه هه لگر گێپرایه وه: زستانی سالی 90ی ههتاوی، شالواریکی شیک و تنگم له بهر کرد، کامیرام دهست دایه و بو فیلم بهرداری شایی مالیک له نیو مەنگوران چوومه ئاواایی ترکهشی خواری. ده بوایه بهر له وهی نانی نیوهرۆی شایی دابندری، فیلمم له بهشداربوان هه لگرتبایه وه. بو ئهم کاره، پروم کرده دیوی ژنان که هه ر جمه یان دههات. ژووره که پروونا کاییی کهم بو. له زارکی ده رکی داها تمه وه هه تا دوو شاخه ی پرۆژۆکتۆره کهم له پرێزی کاره با رۆ کهم و هه لکی کهم که چی له پشته وه را بی به زه ییانه قامکیکیان له قوونی رۆ کردم! قیت بوومه وه، ئاوپم دایه وه و به سوور هه لگه راوی کوتم: ئه وه کی بوو؟!

ژنیکی به سال داچوو به شیوه زاری مەنگورپی په تی کوتی: ئه من بووم، هه ی برایت دهوان قوونان! ئه وه له بو ت ده دوولینگێ ناو و ده هه وایان ده که ی؟! نازانی ئیره نیو مەنگوران ه و دوولینگێ هه لئاگری؟ ئاخ! چ بکه م کیرم پیوه نییه، ده نا به مشایخان ده گه ل داها تنه ویت هه مووم ره زگ ده نای!"

ژنه کانی ده ور به ر له قاقای پیکه نییان دا و یه کیک کوتی: "ئه یه رۆ ئایشی حه مه ی! شایه د کاک، شوخیه هه لئه گری. ئه وه له بو ت وه لی کرد؟"

جا ئه وه ئایش: "نا نا، ژنی برام، پیی ده خوشن! وه نییه قوونۆکه ی ده دوولینگێ هاخیون و زه ریفیان ده هه وا ده کا؟!"

■ سه رچاوه ی ستوونی "به تامی چیرۆک: ["کانالی تیلیگرامی" با قسه ی خوش ون نه بی"](#)

📷 Christopher Schneider